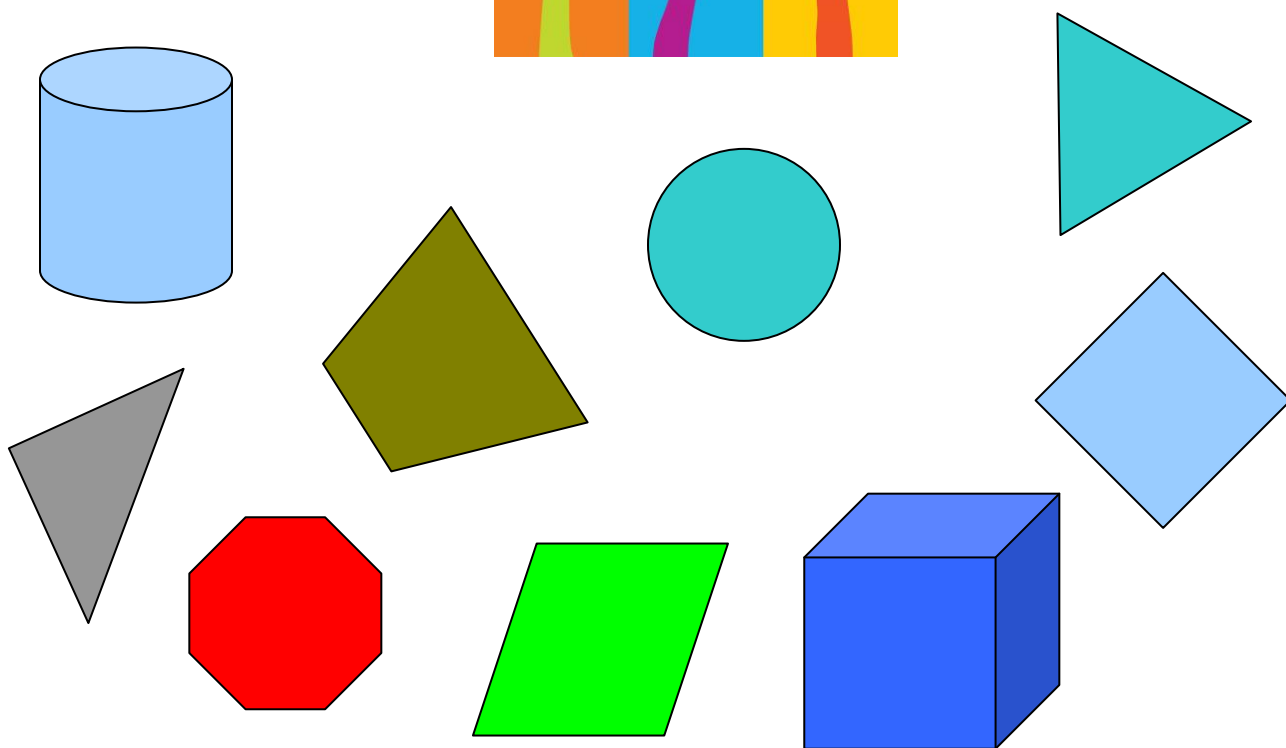

ÎNVĂȚĂTURA ESTE CHEIA SUCCESULUI !

SPERANȚE

Școala Generală Nr. 19 Brașov

Prezenta lucrare se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul promovării creativității și stimularea interesului pentru lectură a tinerei generații.

Revista “Speranțe” nr.1/2009 a fost înregistrată la Biblioteca Națională având cod ISSN

Echipa de redacție:

Dobre Gabriel

Ștefan Diana

Ciocea Gerlinde

Ghermănescu Cristina

Aldea Miruna

Ciurea Andreea

Chihaia Iulia

Iștoc Daria

Prisăcariu Anca

Culcear Dragoș

Coordonatorul revistei:

Institutor **Monica Mareș**

„Speranțe” ISSN 2065 – 4154

Școala Generală Nr. 19 Brașov

Nr. 1 / 2009

Brașov- 2009

În loc de introducere.....

Motto:

Menirea firească a școlii nu e să dea învățătură, ci să deștepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuința de a învăța toată viața.

Ioan Slavici

De mulți ani doresc să văd realizările elevilor școlii noastre concretizate și sub o altă formă. Avem elevi premianți, câștigatori ai unor concursuri județene și chiar naționale așa încât consider că apariția unei reviste a Școlii Generale Nr. 19 este o necesitate. Fără a se dovedi o revistă de fițe, aceasta va fi deschisă încercărilor literare și nu numai, pentru toți elevii școlii noastre.

Nu înseamnă că acest proiect demarat acum cu ajutorul claselor a IV-a B și a VIII-a C va continua tot așa. Nu așteptăm doar lucrări premiate ci și lucrări care să reflecte sensibilitatea și puritatea gândurilor copilăriei. Dorim ca elevii noștri să învețe să citească, să elaboreze și să aprecieze creațiile colegilor lor. În acest sens, având susținerea direcțiunii școlii, dorim ca să vedem realizate în condiții cât mai bune următoarele numere.

Pentru că avem speranța că vom colabora, invităm toți elevii atât din ciclul primar cât și cel gimnazial să ne trimită creațiile lor pe adresa de mail al școlii:

scoalagenerala19@personal.ro

Coordonatorul revistei:
Institutator Monica Mareș

Brașovul, oraș istoric

Existența așezărilor dacice și ale populației daco-romane este atestată prin descoperirile din zonele Bartolomeu, Schei, de pe dealul Sprenghei și de sub Tâmpa. Dintre monumentele antichității, cel mai spectaculos este desigur Sanctuarul Dacic de la Racoș, din păcate greu accesibil pentru turiștii curioși să-l viziteze.

Municipiul Brașov este atestat documentar la 1234 sub numele de Corona, la 1252 sub cel de Barasu, în 1288 sub denumirea de Braso și în 1294 sub cea de Brașov.

Brașovul și împrejurimile sale, întinsa Țara a Bârsei cum se numește zona depresionară, aveau în evul mediu trei puncte strategice conferindu-le un rol economic, militar și politic de prim ordin. Primul este Cetatea Făgărașului de unde, spune legenda, a plecat Negru Vodă să întemeieze Valahia, țara românească de la sud de Carpații Meridionali. Cetatea și tinutul cunoscut sub numele de Țara Făgărașului au fost, timp îndelungat, un spațiu de continuitate al administrației românești după obiceiul vechi al pământului și un punct de sprijin în Transilvania al voievozilor valahi. Al doilea punct este Castelul Bran, strajă a trecătorii prin care circulau mărfurile pe un circuit ce-și avea terminalele vestice în Flandra și Germania, iar în sud și est, Turcia și Orientul Apropiat. În fine, al treilea punct este Brașovul, cel mai important oraș al Transilvaniei în evul mediu, dominând viața economică în secolele XIV – XVI. Era o adevărată placă turnantă a țărilor romane (Transilvania, Valahia, Moldova), bucurându-se de importante privilegii comerciale. Poziția geografică privilegiată îl situa înaintea Sibiului, Bistriței, Clujului, Sighișoarei și a altor orașe din Transilvania vremii. Bresle puternice, între care se aflau în frunte aurarii, țesătorii, armurierii, au făcut ca Brașovul să nu rămână doar un punct al comerțului de tranzit, ci și un înfloritor centru meșteșugăresc.

Orașul Brașov este și astăzi situat într-o depresiune. Depresiunea Brașov este o depresiune întracarpatică de origine tectono-erozivă, situată pe râul Olt și afluenții săi: Bârsa și Râul Negru. Este limitată de Munții Bodoc și Baraolt la nord, de Munții Ciucaș, Bârsei, Bucegi și Piatra Craiului la sud, de Munții Vrancei la est și Perșani la vest.

Monumente ale orașului nostru

Casa Sfatului (germană *Rathaus*), un important monument de arhitectură din municipiul Brașov, a fost inițial doar un turn de supraveghere, ale cărui baze se aflau pe cele ale actualului turn.

În 23 decembrie 1420 se încheie un acord între Adunarea Districtului Țării Bârsei și breasla blănarilor privind construirea Casei Sfatului. În acest document se menționează că reprezentanții breslei blănarilor brașoveni au îngăduit celor nouă comune ale „Provinciei Țara Bârsei” să-și construiască deasupra bolții de vânzare a breslei o cameră pentru „acordarea dreptății” și pentru ședințele magistratului. Totuși, din cauza invaziei turcești din 1421, a distrugerii în mare parte a orașului, precum și a arestării magistratului orașului, acest proiect va fi amânat.

Clădirea s-a transformat în Primărie pe măsură ce orașul s-a dezvoltat. Astfel, următoarea mențiune despre Casa Sfatului din Brașov apare în 1503, ea fiind menționată sub numele de „Praetorium”.

Construcția a cunoscut de-a lungul anilor multe modificări, multe dintre ele fiind datorate distrugerilor provocate de evenimente naturale:

- 5 iulie 1608 – un trăznet lovește turnul Casei Sfatului; incendiul nu a putut fi stins decât după ce s-a turnat în foc vin, oțet și lapte;
- 17 iunie 1662 – un cutremur afectează puternic Casa Sfatului; turnul avea să se prăbușească în proporție de două treimi;
- 24 iulie 1682 – o furtună puternică lovește din nou „turnul trompetiștilor” (numit așa pentru că un trompetist anunța trecerea fiecărei ore);
- 21 aprilie 1689 – marele incendiu (provocat de forțele habsburgice care asediau orașul) distruge o mare parte din clădire. După aproape un secol, în anul 1780, se încheie lucrările de reconstrucție a Casei Sfatului, în stil baroc, aproximativ în forma pe care o cunoaștem astăzi. Tot atunci, pe loggia din față, i se adaugă celebra stemă a Brașovului.

Administrația orașului se mută din aceasta clădire în anul 1876, într-o clădire nouă situată la intersecția străzilor Republicii și Mihail Sadoveanu.

La începutul secolului XX, Casa Sfatului urma să fie demolată și înlocuită cu o clădire administrativă modernă. Acest lucru a fost evitat doar datorită unei puternice campanii de presă pentru menținerea vechiului monument istoric. Ultima modificare arhitecturală a Casei Sfatului a avut loc în anii 1909 - 1910, când acoperișul baroc a fost înlocuit de actualul acoperiș piramidal, cu țigle colorate. Din 1950, clădirea găzduiește Muzeul Județean de Istorie.

Selecție realizată de Ciocea Gerlinde

Clasa a IV-a B

O zi de iarna

Este vacanța de iarnă. Totul în jur era alb. Iulia, Vlad, Monica și Ionel au mers la patinaj pe un lac înghețat, chiar dacă părinții lor le spusese că nu e bine să patineze pe un acolo pentru că se poate sparge gheața.

Copiii neasultători și-au luat patinele și au plecat. În drum spre lac copiii s-au întâlnit cu bunica lor care i-a întrebat unde se duc. Copiii au pus patinele la spate, și i-au răspuns că se duc la magazin. După ce și-au luat rămas bun de la bunica, copiii și-au continuat drumul.

Când au ajuns la lac, copiii și-au pus patinele și au început să patineze. Ionel se dădea mare ce bine știe el să patineze, și a sărit, iar când a atins din nou gheața, aceasta s-a spart iar el a căzut în lac. Ionel era foarte speriat și a început să plângă, gândindu-se că poate muri în apa rece.

Iulia și Vlad au rămas cu Ionel încercând să-l scoată din apă, iar Monica se duse după ajutor. În scurt timp, Monica se întoarse cu mama lor, care l-a scos pe bietul Ionel din apă, și aflând că și-a rupt piciorul, a chemat salvarea.

La spital, doctorul i-a băgat piciorul în ghips. Mama copiilor era foarte dezamăgită de ei, pentru că nu au ascultat-o.

Acasă, copiii i-au spus mamei și bunicii ce au făcut și că le-au mințit, promițându-le că nu vor mai face așa ceva niciodată și că de acum înainte le vor asculta. Mama și bunica i-au iertat, dar le-au spus ca data viitoare să nu se mai întâmple.

Copiii au învățat din aceasta experiență că trebuie să-i asculte pe cei mai în vârstă, pentru că altfel se pot întâmpla accidente ca acesta. Iar Ionel a învățat că “lauda de sine nu miroase a bine”.

Daria Istoc
Clasa a IV-a B

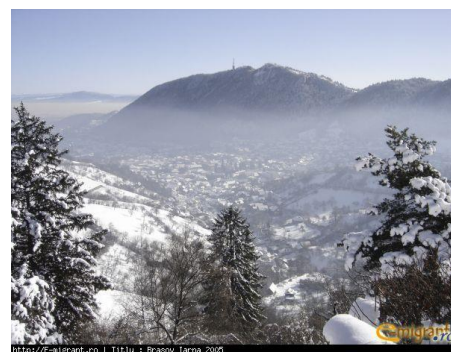
Ninsoarea

Ia ghici ghicitoarea mea,
Ne șoptește bunica:
-Ce coboară încetișor
Și cald ține la ogor?
Nu e plapumă, nici pled
Știe cineva ce e?

Zice Nicușor sfătos
Gândindu-se repejor:
-Când se întâlnesc mai multi
Și la joc se-avânta toți,
Se încinge-o horă mare
Și, toți, o numim... ninsoare!

Cristina Ghermănescu
Clasa a IV-a B

Vis de iarna

Cerul este sufocat de nuanțe sure, cenușii
Izvor de fluturi de zăpadă ce cad grămada mii și
mii

Formând oceanul de omăt ce îneacă dealuri, văi
Dăruiește-un mic surâs la fiecare dintre noi.

Peisajul alb, strălucitor uneori pare că este
Un vis frumos, dumnezeiesc, o filă de poveste,

Ce se-mpletește armonios cu clipe minunate
Clipe pure, lungi, frumoase, clipe-adevărate.

Anca Prisacariu
Clasa a VIII-a C

Vacanța de iarnă

Colo-n deal e veselie
Chiot, larma, bucurie.
Toți copiii au ieșit
Să se joace-negreșit.

Căci azi noapte, Baba Iarnă
S-a gândit și-a socotit
Că acum este vacanță
Și copiii-s odihniți.

E prea liniște pe-afară...
-Frate Viscol, să-i trezim!
Hai, adu și o zăpadă,
Un pic să îi dezmoțim!

Să răsunе totul iară
Doar de glasuri de copii,
Doar e vacanța de iarnă,
Bun prilej de bucurii.

Cristina Ghermănescu

Clasa a IV-a B

Turțița

Eu sunt turțița umflată ,
Din covată- s aruncată,
De pe fereastră am fugit,
Și necaz babei i-am pripit.

Și-n drum spre casă,

Am dat de-o ursoaică aleasă.
Ursoaica m-a sărutat,
Și tot ea m-a și mâncat.

Iștoc Daria
Clasa a IV-a B
inspirată după povestea “Turtița umflată”

Vulpea și câinii

Azor e un câine răbdător;
Își face treaba cu spor ;
Muncește și e de mare ajutor
La el totul e ușor.....

Oamenii se adună
Să îi dea lui Azor
O mână de ajutor...
Dar, până la urmă îi fac un favor.....

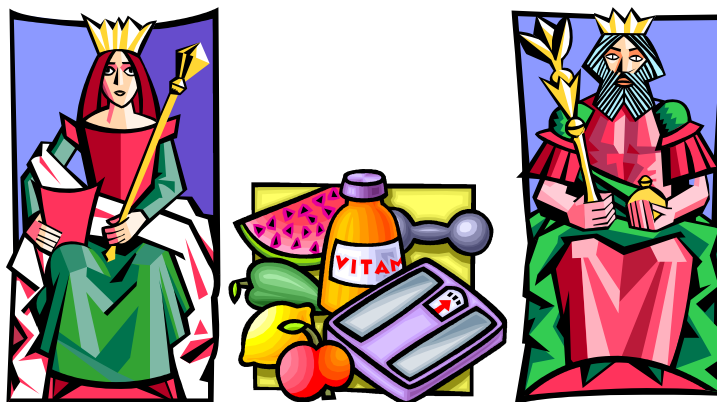
Însă atunci când vine vulpeaaltă poveste !
Lătră până dă de veste
Că « vulpea din poveste »
A ajuns să fure.....
.....Până și mure !.....

Vulpea se apără !
Dar din nefericire pentru ea
Câinii o vor invada!
Căci ea nu știa
Ca Azor a fost momeala !

Culcear Dragoș
Clasa a IV-a B

Vulpea, fără cuvinte
A spus totuși ce simte;
Ea nu a ajuns
Niciodată să se apuce de plâns !!!!!

Lumea vitaminelor

Demult, într-un mic orășel la un palat, regele și regina vitaminelor discutau despre oamenii care nu respectă o masă echilibrată și sănătoasă. De aceea ei se sfătuiau cum ar putea convinge oamenii să mănânce corect. Discuția a fost întreruptă de șeful armatei de calciu care spune că armatele lui sunt foarte nemulțumite pentru că oamenii nu mai consumau lactate.

Regele auzind așa ceva ceru o ședință cu toate vitaminele importante.

La ședința au participat vitaminele: A, D, K, B1, B2, B12 și vitamina C. Toate vitaminele erau nemulțumite pentru că oamenii mănâncă numai mâncăruri chimice și preparate, nu mai mănâncă natural.

Grișul intră cu sufletul la gură în sala de ședințe. Se scuză pentru că a întrerupt ședința. Spune că fratele său, orzul a fost dus în fabrică pentru chimizare și vor să îl pună în cipsuri.

Vitamina C spune că cipsurile sunt otravă curată.

Sunt pline de E-uri nocive ca și E230 sau E231! spune vitamina D.

Toate vitaminele i-au spus grișului că nu au ce face în situația aceasta.

După mulți ani oamenii mai deștepti și-au dat seama că trebuie să mănânce cât mai natural. De atunci vitaminele și oamenii au lucrat împreună ca o „echipă”.

Povestea aceasta a rămas în istoria vitaminelor. „Întâmplarea vitaminelor” a fost spusă mai departe până la cele mai îndepărtate vitamine de pe pământ.

Dobre Gabriel

Excursia la Pietrele Lui Solomon

Este o zi frumoasa de toamnă. Soarele stralucește pe bolta albastră a cerului. Vântul adie ușor . Eu și colegii mei împreună cu doamna noastră învățătoare am făcut o excursie la Pietrele lui Solomon. Uitându-ne la stâncile înalte ne-am reamintit legenda.

Legenda spune așa:

„Pietrele lui Solomon desemnează cheile râului Solomon, care se învâlburează pe lângă stâncile de după Șcheii Brașovului. Conform legendei, Solomon a fost un rege maghiar, care se zbătea să scape de urmăritorii săi turci pe aceste meleaguri. El a sărit cu calul peste prăpastia din defileul din Șchei, iar dușmanii au căzut toți în apa care, mai apoi, i-a luat numele. Astăzi, mulți dintre brașoveni aleg locul pentru relaxare și grătare”.

O sărbătoare care se desfășoară la Pietrele lui Solomon este Sărbătoarea Junilor la sfârșitul lunii mai.. Probabil unul din cele mai ample și interesante evenimente care se desfășoară aici, sărbătoarea

începe cu o adunare în Piața Unirii. De acolo, tinerii din cartierul Șchei al Brașovului (altădată un sat tradițional românesc), îmbrăcați în costume populare defilează călare prin oraș, urmați de muzicieni și grupuri de participanți, până la Pietrele lui Solomon. Unele din costumele junilor sunt vechi de peste 150 de ani iar cel mai migălos lucrat are peste 40.000 de paiete strălucitoare și cântărește aproape 10 kilograme!

Sărbătoarea Junilor Brașoveni se desfășura în trecut pe parcursul a zece zile: începea pe 25 Martie, de Blagoveștenie, o importantă sărbătoare în calendarul popular și bisericesc, continua în Duminica Floriilor și dura apoi încă opt zile, începând cu Duminica Paștelui. Junii Brașoveni reprezintă un complex de obiceiuri care combină practici pre-creștine cu manifestări creștine pentru a reda vechiul mit al morții și renașterii rituale a timpului calendaristic. Nu se mai știe astăzi dacă sărbătoarea era la origine un ritual de inițiere al tinerilor sau dacă marca singura zi a anului în care populației românești îi era permis să intre liber în orașul săsesc Kronstadt (Brașov). Sărbătoarea era organizată cu minuțiozitate: erau reguli precise cu privire la intrarea și ieșirea din ceata Junilor, aveau loc acte rituale la anumite momente bine alese în anumite zile, erau interdicții de vârstă impuse participanților, se organizau mese rituale, dansuri rituale (cățeaua, hora), se foloseau obiecte rituale (surla, buzduganul), aveau loc practici de fertilitate și virilitate, etc. Hora de la Pietrele lui Solomon funcționa în trecut ca un fel de judecată populară, căci cei care încălcau regulile comunității nu erau acceptați în horă, iar dacă totuși o făceau, hora se oprea brusc până când aceștia o părăseau.

Multe din semnificațiile inițiale ale sărbătorii s-au pierdut odată cu includerea satului Șchei în orașul Brașov, dar cu toate acestea, sărbătoarea continuă să fie un eveniment interesant. Un obicei care a rămas neschimbat este aruncarea buzduganului, o probă a puterii și a virilității.

Eu și colegii mei nu vom refuza o altă excursie la Pietrele lui Solomon.

*Miruna Aldea
Clasa a IV-a B*

Sfaturi pentru o sănătate de fier

Dragi copii! Știți cine sunt eu? Sunt Diana, mă cunoașteți cu toții: sunt colega voastră din clasa a III-a B, de la Școala Generală Nr. 19, Brașov. Dacă ar fi să vorbesc despre mine aș spune că sunt o fată simpatică (când vreau), iubesc prietenii, îmi place școala, dar ador joaca (cărui copil nu-i place să se joace?) și hobby-ul meu este literatura. Veți spune că suntaproape perfectă, nu? Din păcate am și-un mare „minus”: sunt o mofturoasă când e vorba să mănânc. De câte ori sunt chemată la masă găsesc o scuză: „Vin imediat!”... „Nu mi-e foame!”... „Acum trebuie să-mi termin lecțiile!”...și tot așa. Dar nimeni nu știe ce-mi trece cu adevărat prin minte în acel moment: „Beh....iarăși mâncare!” Nu știu, zău, de ce nu-mi place să mănânc?! Aș face orice, numai să nu trebuiască să mănânc! Sunt sigură că mulți

copii sunt de acord cu mine. Dar faceți o mare greșală! Habar n-aveți cât de importantă este alimentația! Nici eu n-aș fi aflat dacă doamna învățătoare nu ne-ar fi dat la școală niște materiale despre acest subiect. A fost nevoie de mai multe zile pentru a parcurge paginile primite. Nu că nu m-aș pricepe la citit sau că nu mi-ar place să citesc (vă amintiți de hobby-ul meu, nu?), dar ce mă putea atrage la un asemenea titlu:”Noțiuni introductive despre alimentație” . P L I C T I S I T O R!!!!!! Și totuși, mai cu voie, mai fără voie le-am citit. La sfârșitul lecturii m-am minunat ce interesant a fost. Abia atunci am înțeles ce mult greșesc refuzând mâncarea.

Mă simțeam de mult timp stresată, nervoasă, obosită și lipsită de energie. Puneam totul pe seama școlii sau a unor nemulțumiri de-ale copiilor. Adevărul stă, de fapt, în alimentația pe care eu o refuz cu încăpățănare.

Auzim de multe ori în jurul nostru pe cei mari spunând:”M-a lăsat motorul!”. Nu prea înțelegeam ce vor să spună: ce motor, că doar nu-s mașini? Acum înțeleg că era vorba de lipsa de putere a organismului de-a mai face față activităților zilnice. Și ce-i trebuie unui motor ca să funcționeze bine? Benzină bună, ulei de calitate și îngrijire. Deci, întrebarea este ce-i trebuie corpului nostru pentru a funcționa și el bine? Gândiți-vă bine ce mâncăm noi, copiii, de obicei: ciocolată, bomboane, cartofi prăjiți șiMcDonalds. Cum să ne simțim bine cu o asemenea alimentație?

Acum știu că între hrană și sănătate e o strânsă legătură, așa că a sosit timpul să ne schimbăm. Pentru aceasta, m-am gândit să devin, pentru scurt timp, un fel de „doctor specialist în alimentație”. Nu vă trebuie decât puțină răbdare să ascultați „sfatul medicului”.

Să-ncepem:

1. Mâncați trei mese pe zi – nu sări peste niciuna dintre mesele obligatorii de peste zi.
2. Nicio dimineață fără lapte – laptele este o sursă importantă de vitamine și minerale, în special de calciu, bun în menținerea sănătății sistemului osos și al dinților.
3. Multă vitamină C – o găsiți dacă mânânci în fiecare zi roșii și mere, dar și multe citrice.
4. Puterea spanacului – este leguma care conține 13 substanțe benefice, ce au rol de antioxidanți, și e bogată de vitamina A, vitamina C și minerale, magneziu și fier.
5. Sarea în bucate – știi că nicio mâncare nu are gust dacă nu-i pui sare, dar ai grijă: dacă adugi prea multă nu mai e sănătoasă deloc!
6. Nelipsita miere – este foarte bună pentru copii în perioada de creștere și în tratarea unor boli (bronșite cronice).

7. Orez din plin – oricum știi că e bine să mănânci orez pentru că are multe fibre, care ajută la digestie, dar ceea ce nu știai, probabil, este faptul că mâncându-l vei reuși să faci mai bine față stresului și vei da dovadă de mai multă bună dispoziție.
8. Pufoase și gustoase – dacă ești alergic sau suferi de obezitate, atunci piersicile nu sunt pentru tine. Însă dacă starea de sănătate îți permite, nu ezita să le consumi pentru că ele elimină toxinele din organism. Sunt fructe bogate în potasiu, calciu, magneziu, fosfor, fier, vitamina A, vitamina B₁, vitamina PP și vitamina C.
9. Iaurtul – este recomandat atât ca gustare, cât și ca mic dejun, iar laptele din el este foarte bun organismului. Conține proteine și carbohidrați, substanțe care întăresc imunitatea, prevenind infecțiile.
10. Miraculoasa apă – fără ea nu poți trăi. Favorizează digestia, metabolismul și funcționarea celulelor.
11. Ceapa și usturoiul – au multe proprietăți medicale și atâtea vitamine că te-ai plictisi citindu-le. Dar fii sigur că merită să le consumi.

12. Strugurii – au multe vitamine: A, B₁, B₂, B₆, C, PP și K, dar și potasiu, fosfor, magneziu, fier, calciu, mangan și cel mai important pentru cei ...mofturoși... (așa ca mine) măresc pofta de mâncare!
 13. Cerealele – sunt unele dintre alimentele care te încarcă cu energie, conțin vitamine B și, datorită fibrelor, ajută la digestie.
 14. Peștele – orice dietă sănătoasă va fi bogată în pește. Este una dintre cele mai sănătoase alegeri, pentru că are rol în activitatea sistemului imunitar.
 15. Avocado – acest fruct exotic are rol în reglarea funcțiilor organismului și stimulează creșterea. Are mult fier și cupru, previne anemia, deci luptă cu oboseala și stresul.
- Voi încheia scurtul meu drum prin lumea alimentelor tot cu câteva sfaturi. Deci:

- alimentele sănătoase sunt cele bogate în nutrimente;
- alimentele sănătoase sunt cele integrale;
- alimentele sănătoase sunt cele cunoscute;
- alimentele sănătoase sunt la îndemână;
- alimentele sănătoase nu sunt scumpe;
- alimentele sănătoase sunt delicioase;

Cam asta a fost „lecția” mea în calitate de „doctor specialist în alimentație”. Așa că nu uitați că din ceea ce mâncăm trebuie să ne administrăm cantitatea necesară de proteine, glucide și lipide în corp. Astfel, când luăm micul dejun nu trebuie uitat că e prima masă din zi și această masă îți dă energia pentru restul zilei. Consumați lactate, cereale și fructe. Prânzul, de asemenea, este o masă foarte importantă; nu trebuie să lipsească proteinele din pește, carne de pasăre, vită și porc, ouă, lactate, mai puțin prăjelile în ulei. Seara, la cină, ar trebui să consumați ceva ușor: carne de pui, o salată de legume sau fructe. Între aceste mese principale este necesar să aveți și așa zisele gustări, fructele fiind cele mai potrivite și sănătoase.

Sunt sigură că v-am făcut poftă de mâncare, nu? Pentru că, mie una mi s-a făcut poftă de-o masă bună și gustoasă. Dar nu uita: hrănește-ti zilnic și mintea! Ea are nevoie de-o mâncare specială! Citind rândurile mele, tocmai ți-ai luat porția zilnică necesară minții și sufletului tău.

Cred că la asta se referă cunoscutul proverb: **”Minte sănătoasă în corp sănătos.”**

Diana Ștefan

Clasa a IV-a B

Lucrare premiată la concursul „Și noi mâncăm sănătos”

Prietenia adevărată

Eram prin clasa a III-a, parcă în semestrul I, nu mai țin minte, dar, totuși, îmi aduc aminte că, într-o zi, doamna învățătoare ne-a dat cea mai bună veste pe care am auzit-o. Cu toții am fost bucuroși, dar mai ales fetele. Vestea pe care am primit-o cu bucurie a fost că, doamna învățătoare s-a gândit ca noi, fetele, să învățăm un dans pe care apoi să-l arătăm și celorlalți elevi din școală.

Zilele au trecut repetând aceleași mișcări, dar nu toate au putut face corect dansul. Din păcate, nici prietena mea, Raluca, nu reușea să facă toți pașii specifici dansului. Așa că ne-am hotărât să o ajut eu și s-o învăț ceea ce nu știa. După școală, ne întâlneam la mine acasă și repetam ore întregi, dar în același timp ne și distrăm. Am făcut asta timp de șase zile, dar rezultatul s-a văzut curând.

După ce toate fetele am știut dansul, doamna învățătoare ne-a dus în sala de sport unde urma să dansăm. Toți s-au uitat la noi, dar nu ne-am intimidat. La semnalul muzicii, am început dansul, care ne-a ieșit extraordinar de frumos. La sfârșit, toată lumea s-a ridicat și ne-a aplaudat, dar cel mai bine și mai fericite eram eu și Raluca.

- Am reușit ! am strigat noi încântate.

Ștefan Diana-Maria
Clasa a IV-a B

Puiul de căprioară

Într-o zi de toamnă, eu și cu părinții mei tocmai ne îndreptam spre casă. Ne-am gândit să mergem și prin pădure pentru a vedea minunățiile pe care ni le oferă toamna. În timp ce ne plimbam am văzut o grămadă de lucruri frumoase, dar cel mai mult ne-a plăcut să admirăm frunzele cele cu o mie de culori.

După ce-am ne-am minunat de frunzele colorate, am mers mai departe. Deodată, am auzit un strigăt de ajutor. Toți am alergat înspre acel loc; sunetele disperate ne-au îndreptat pașii spre un pui de căprioară. Acesta era tare speriat. Mai întâi am încercat să-l calmăm, apoi mama l-a luat în brațe și-am pornit spre casă. Ajunși, am dus puiul în camera de zi și l-am așezat pe canapea, iar eu am fugit să aduc rapid pansamentele și soluțiile vindecătoare. Mama a luat mai întâi un leac verde-albăstrui și a tamponat rana căprioarei, apoi a pansat piciorușul lovit. Uraaa!!! Căprioara se simțea deja mai bine! Așa că, m-am gândit să-i fac un culcuș. Am adunat o grămadă de frunze pe care le-am pus într-un coș, iar peste ele am întins o păturică pentru a-i ține cald puiului. Aranjat astfel, am dus coșul în bucătărie și i-am rugat pe părinți să păstrăm căprioara. Au fost de acord, dar cu o condiție: atunci când puiul își va reveni să-l ducem într-un alt loc.

Zilele treceau, iar căprioara se simțea tot mai bine. Noapte de noapte mă trezeam și mergeam să văd ce face și cum se simte micuța mea prietenă. Gândul că într-o zi va trebui să plece nu-mi dădea pace. Cum să ne despărțim? Pentru mine era ca o soră! Încercam, totuși, să nu mă mai gândesc la ziua despărțirii. Din păcate, clipa pe care n-o așteptam deloc cu drag, a sosit: trebuia să plece căprioara la grădina zoologică. Oh, nuuu! Ce mă fac? Am încercat (din nou) să-i conving pe părinți să o lase să mai stea măcar o zi, dar în zadar...

După plecarea căprioarei nimic nu îmi mai făcea plăcere: nu mai aveam poftă de mâncare, n-am mai învățat pentru școală și nici pe prieteni nu mai vroiam să-i văd.

După câteva zile, am plecat împreună cu părinții la grădina zoologică. Deodată, ochii mi-au fost atrași de o vietate dragă, pe care am iubit-o și pe care am îngrijit-o din tot sufletul!

- Căprioaro, ce dor mi- fost de tine! Te voi iubi întotdeauna! Atâta vreau să știi... ! și am pupat-o pe botic cum făceam de-obicei.

Nu știi cât a înțeles, dar știu că și ea m-a iubit și o să mă iubească mereu..

Ștefan Diana-Maria

Clasa a IV-a B

Vechea bibliotecă

A fost odată ca niciodată o **bibliotecă** foarte veche. Pentru că și proprietarul acestei biblioteci era foarte bătrân a hotărât să își angajeze un ajutor. Au venit oameni din toate părțile lumii pentru că era un om bun la suflet și ajuta pe oricine. Și acuma când puterile îi scăzusera venise și lumea în ajutor, vorba aceea „după faptă și răsplată”.

Bătrânul angajă un om haios plin de veselie pe nume Marian. Îl plătea cu 5 **galbeni** pe zi. Când moșul simți că i se apropie sfârșitul îi spuse ajutorului că atunci când va muri el va primi toate bunurile. Tare se bucură omul auzind de acest lucru . Merse ce merse afacerea foarte bine câțiva ani până când rafturile **bibliotecii** se stricaseră, cărțile se învechiseră, pe scurt nu mai putea merge așa. Marian închise

afacerea și stătu mult timp singur în casa pe care a primit-o moștenire de la bătrân. Marian plecă să-și caute de lucru.

Pe drum se întâlnește cu o ghicitoare care îi spuse să dea mâna să îi citească în **palmă**:

-Văd, văd că vei ajunge la castelul regelui.

Tare se mai bucură Marian auzind aceste lucruri pentru că pe vremea aia, ce spuneau ghicitoarele era lege.

Într-un sfârșit vorbele ghicitoare s-au adevărat.

Marian a ajuns la castel. Pe zidul castelului era un afiș pe care scria : „se caută **măscărici** regal!
Înscrieri în castel.”

Marian bate la ușa castelului:

-Cioc! Cioc!

-Cine e?

-Sunt eu, Marian un țăran din satul alăturat am venit să iau postul de **măscărici** regal!

- Așteapta să aduc cheia.

Băiatul a fost invitat în castel.

A dat câteva probe după care a fost admis cu succes.

Venirea la castel a lui Marian s-a aflat în toată lumea. Anii treceau dar nimeni nu știa că fiica împăratului îl iubea pe **măscărici**. Într-o zi fiica împăratului a pregătit o **plăcintă** numai pentru Marian. În acest timp iubitul său era plecat la vânatoare. Băiatul dădea de urma unui **urs**. Îl urmărea ce îl urmărea dar îi pierdea urma. Se întoarse acasă și găsi o **plăcintă** cu **piersici** pe pervazul geamului din camera sa. De la cine să fie? În timp ce se gândea el așa a găsit un bilețel pe care scria : „de la fiica regelui”. Mare mai fu mirarea băiatului când văzu că fiica regelui pregătise o **plăcintă** pentru el. Își dădea jos **brâul** și se așeză mirat în pat. Marian își face curaj și merge să discute cu fiica regelui.

Regele a aflat că fiica sa îl iubește pe Marian și s-a bucurat pentru că este un băiat deosebit. Le-a dat acordul după care a urmat o nuntă mare ca-n povești.

Au trăit mult timp în **armonie** și bucurie.

Lucrare apreciată de juriul concursului „In Lumea Cuvintelor” cu Premiul Special

Perle de-ale elevilor

- Vitoria Lipan este un Hitler in variantă feminină.
- Este vorba de peripețiile lui Robinson Crusoe după ce pleacă din Troia.
- În cunoscuta balada "Miorița", sunt descrise câteva întâmplări în care sunt implicați doi criminali, o oaie turnătoare, și un cioban ce șocheaza prin prostia lui.
- Toma Alimoș era viteaz pentru că cu o mână conducea calul, cu o mână își ținea mațele și cu o mână se bătea cu Manea.
- Inima este împărțită în două atricule și două testicule.
- Capitala SUA este Casa Albă.
- Nepoata lui Moțoc este furată de oastea leșească și adusă ca captură.
- Fabula descrie povestea unui cățel amărât și prost care se deda la peregrinări gratuite în spatele bouului.

- Lăpușneanu s-a ținut de cuvânt cand a zis "De mă voi scula, pre mulți am să popesc și eu!" Dovada că azi cel mai întâlnit nume este Popescu.
- Zoe și Tipătescu se iubeau pe la spate.
- Ion Creangă s-a născut între anii 1887-1889.
- Împăratul avea o grădina și în fund un măr.
- Creierul este un organ oarecum indispensabil capului.
- Antarctica este un continent alb din cauza zăpezilor care nu se mai topesc odată.
- Calistrat a făcut pipi pe el cum se mai spune în popor, când a observat ca Vitoria e atât de deșteaptă.
- Eminescu este trist pentru că nu a reușit să facă nimic în viața lui.
- Viața albinelor e primejduită mereu de insecte ca: țânțarul, viespea, șoarecele și urșii care se urcă în fagi unde sunt albinele strânse în colonii și depun miere.
- În pădurile Amazoniei trăiește o junglă fioroasă.
- În nuvela "La vulturi" de Gala Galaction, sunt descrise aventurile unei alpiniste curajoase fugărite de turci, și copiii ei.
- Pentru că suntem oameni, nu poți să ceri câinelui din scara blocului să sufere pentru decepțiile tale.
- Dintre cele cinci scrisori trimise de Eminescu, prima este considerată a treia. În "Scrisoarea a treia" se desfășoară bătălia de la Rovinari.
- Poemul "Miorița" circula pe baza orală, adică nu a fost scrisă, din motive tehnice.
- Animalele sălbatice trăiesc în pădurea zoologică.
- Datorită faptului că Lăpușneanu chinuia pe boieri tăindu-le nasul, urechile, inimile, etc, el le-a devenit antipatic acestora.
- Pescarul din Lostrița s-a înecat fiindcă nu a putut sintetiza oxigenul din apă.
- Ilie Cutiu era botezat buza de iepure deoarece un iepure violent i-a luat buza și a mestecat-o
- În multe poezii Octavian Goga a scos în evidență natură și treieratul pe căldură.
- La bătrânețe împăratul naște un fecior.
- Latina clasică este o limbă moartă, care nu se poate vorbi decât în scris. După căderea Imperiului roman, o parte din latina clasică defunctă a devenit bulgară. Limba română are la baza latina bulgară, amestecată cu elemente de dacă și o groază de cuvinte slabe. În secolul al XV-lea, limba vorbită de popor era considerată vulgară și n-o vorbea nimeni.

- Vitoria este de 3 ori femeie pentru ca umblă cu capul pe sus.
- Vitoria , pe lângă calitatea de mamă avea și pe cea de tată, calitate care este mult mai dificil de îndeplinit.
- Podul de la Drobeta Turnu-Severin , a fost construit de Apollodor din Damasc, al cărui picior se mai vede și astăzi.
- Citind, se mai dezvoltă și omul la creier și acumulează materie primă.
- La sesizarea lui Hamlet, un control inopinat a constatat că e ceva putred în Danemarca.
- În poezia lui Topârceanu găzele, gândacii și insectele, cum e coțofana, stau de vorba: "Ce ne facem fetelor?".
- Când a întors capul Agripina a văzut cai cu cap de turc.
- Gheorghică este foarte tăcut, dar explicit.
- Sahara se află așezată pe un nisip uscat, lipsa apei având în zonă o prezență statornică.
- Lebăda moare de câte ori cântă.

Menirea unui câine (de la un băiețel în vârstă de 6 ani)

Un medic veterinar, a fost chemat să examineze un câine ciobănesc irlandez în vârstă de 10 ani, pe nume Belker. Stăpânii acestuia, Ron, soția sa Lisa și băiețelul lor Shane erau foarte atașați de Belker și sperau într-un miracol.

L-a examinat pe Belker și a descoperit că urma să moară de cancer. Le-a spus stăpânilor săi că nu se mai putea face nimic și doctorul s-a oferit să aplice procedura de eutanasiere a bătrânului câine, la ei acasă.

În timp ce se puneau lucrurile în ordine, Ron și Lisa i-au spus doctorului că ei credeau că ar fi bine pentru fiul lor Shane, în vârstă de 6 ani, să asiste la eutanasiere, pentru că simțeau că băiețelul va avea ceva de învățat din acea experiență.

În ziua următoare, doctorul veterinar a simțit nelipsitul nod în gât atunci când membrii familiei lui Belker l-au înconjurat pe câine.

Shane părea atât de calm în timp ce își alinta câinele pentru ultima dată, încât s-a întrebat dacă înțelegea cu adevărat ce urma să se întâmple. În câteva minute, Belker s-a stins în liniște.

Băiețelul părea să accepte trecerea lui Belker într-o altă lume fără nicio dificultate sau confuzie. După moartea câinelui, doctorul a mai rămas un timp împreună, comentând cu glas tare cât de trist este faptul că viețile animalelor sunt mai scurte decât cele ale oamenilor. Shane, care ascultase tăcut, a început să vorbească: „Eu știu de ce”.

Curioși fiind, toți s-au întors către el; cuvintele copilului i-au amețit. Nu au auzit nicicând o explicație mai alinătoare.

El a spus că **„oamenii se nasc astfel pentru a învăța cum să trăiască o viață bună – să îi iubească pe toți, în orice moment, și să-și manifeste bunătatea, nu-i așa ”?**

Copilul de șase ani a continuat: **„ei bine, câinii știu deja cum să facă asta, așa că nu au nevoie să rămână atât de multă vreme”.**

Trăiește cu simplitate.

Iubește cu generozitate

Ai grijă de ceilalți din adâncul ființei tale.

Vorbește din inimă.

Și nu uita, dacă ai avea drept profesor un cățel, ai învăța:

- să-i întâmpini întotdeauna pe cei dragi cu bucurie;
- să nu pierzi niciun prilej de a ieși la plimbare cu plăcere;

- să-ți permiți ca experiența aerului proaspăt și a vântului mângâindu-ți fața să devină o stare de autentic extaz;
- să ațipești din când în când;
- să te întinzi înainte de a te ridica;
- să alergi, să zburzi și să te joci în fiecare zi;
- să captezi atenția celorlalți și să le permiți oamenilor să te atingă;
- să eviți să muști atunci când un mârâit e de ajuns;
- să te oprești și să stai pe iarbă cu fața în sus;
- să bei multă apă în zilele fierbinți și să te așezi sub un copac umbros;
- să dansezi, mișcându-ți tot corpul, atunci când ești fericit;
- să te delectezi cu simpla bucurie a unei plimbări lungi;
- să fii loial;
- să nu pretinzi niciodată că ești ceea ce nu ești;
- că, dacă ceea ce îți dorești nu se află la îndemână, trebuie să sapi până când vei găsi;
- că, dacă cineva are o zi proastă, e bine stai în tăcere și să te cuibărești în apropierea sa.

BUCURĂ-TE DE FIECARE MOMENT AL FIECĂREI ZILE !

Un sfat al doamnei învățătoare

Interviu... la final

Reporter: Buta Roxana

Intervievat: Prisăcariu Anca

Școala Generală Nr. 19 Brasov

I: In primul rând aş dori să te întreb ce simţi acum, ştiind că traversezi ultimul an din şcoala generală?

R: Sentimentele sunt diverse...tristeţea şi melancolia pe care o am gândindu-mă că mă voi desparti de colegii si profesorii cu care am petrecut opt ani de zile se îmbină cu emoţia unui nou început odată cu intrarea la liceu.

I: De ce îţi va fi cel mai dor?

R: Cu siguranţă de colegi. Cu ei am trecut prin momente bune şi rele, am fost alături unii de alţii uneori mai mult, alteori mai puţin, am râs şi am plâns împreună şi mă doare gândul ca drumurile noastre se vor separa odata cu intrarea la liceu. Însă sunt sigură că vom păstra legătura.

I: Care sunt momentele de care îţi aduci aminte cu cea mai mare plăcere din acesti opt ani?

R: Îmi aduc aminte cu mare plăcere de activităţile realizate cu doamna învăţătoare în clasele primare, de excursii şi serbări şi chiar şi de emoţiile dinaintea examenelor pe care le împărtăşeam cu toţi colegii.

I: Cine a avut cel mai important rol in formarea ta din şcoala generală?

R: Cu siguranta doamna învațătoare și domnul Diriginte, de la care am învățat foarte multe. De asemenea, și colegii au avut un mare rol în formarea mea, având în vedere faptul ca petrecem șase ore pe zi împreună.

I: Cu ce impresii pleci din acești opt ani de școala generală?

R: Plec cu o părere foarte bună despre școala mea, despre profesori și colegi. Mă simt foarte norocoasă că am avut niște profesori atât de grozavi de la care am învățat atât de multe și care mi-au dat adevărate modele de viața și, de asemenea, sunt norocoasă că am avut parte de colegi foarte buni, formând împreună o clasă unită unde prietenia, respectul și ajutorul sunt pe locul întâi.

I: Ce le urezi colegilor tăi ?

R: Le urez să intre la liceele dorite, să aibă rezultate bune în continuare, să aibă parte de colegi și profesori la fel de buni ca în clasele școlii generale și să ajungă ceea ce își doresc.

I: Iar profesorilor?

R: Profesorilor le urez sănătate, răbdare cu viitori copii, le urez să rămână la fel de buni, înțelegători, modele demne de urmat pentru princhideii ce descoperă încet, încet, tainele învățaturii și ale vieții.

I: Îți mulțumesc pentru timpul acordat și îți urez toate cele bune în viitor!

R: Mulțumesc mult, la fel!

Anca Prisacariu
Clasa a VIII-a B

Dragă Doamnă Învățătoare,

Traversând și ultimul an din școala generală, îmi aduc aminte cu plăcere și melancolie de cei patru ani petrecuți împreună. Ani în care au fost puse bazele cunoștințelor mele, și asupra cărora acum așez cu ajutorul profesorilor ultimele cărămizi până voi trece la următorul nivel. Nu voi uita niciodată drumețiile și activitățile realizate împreună, răbdarea și dragostea ce o aveți în timp ce ne îndrumați corect pașii spre a trece cu bine spre alte nivele, pe calea desăvârșirii. Ați avut cel mai important rol în formarea noastră, și pentru asta vă mulțumesc azi în numele meu și al colegilor mei prezentându-vă adâncul respect pe care vi-l purtăm și să vă asigurăm de importantul loc pe care îl aveți în inima și memoria noastră.

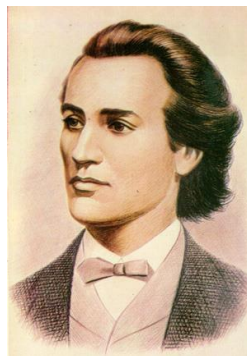
Vă mulțumim.

*Anca Prisăcariu
Clasa a VIII-a C*

Scriitor român

Dacă vei completa corect rebusul, în cadrul hașurat vei descoperi...numele unui mare scriitor român.

11

12

13

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

:

Completează numele scriitorilor

1. Gârleanu

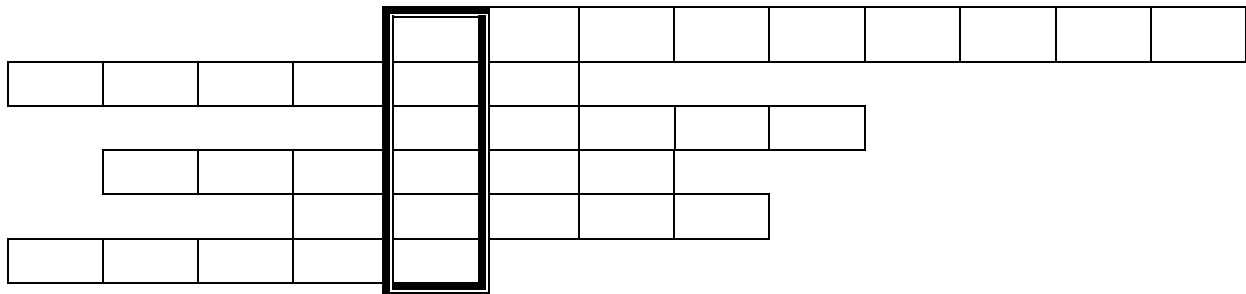
2. Cassian

3. Christian Andersen
4. Otilia
5. Frații
6. Labiș
7.Sadoveanu
8.Slavici
9.Creangă
10.Farago
11. Nichita
12. George
13. Arghezi

Instrument de orientare

1. Capitala României
2. Planeta cea mai apropiată de soare
3. Se rotește Pământul în jurul lui
4. Continentul nostru
5. Satelitul natural al Pământului
6. Planeta oamenilor

A

B

Cuprins

În loc de introducere.....	1
Brașovul, oraș istoric.....	2
Monumente ale orașului nostru.....	3
O zi de iarnă.....	5
Ninsoarea.....	6
Vis de iarnă.....	6
Vacanța de iarnă.....	7
Turtița.....	8
Vulpea și câinii.....	8
Lumea vitaminelor.....	9
Excursia la Pietrele Lui Solomon.....	10
Sfaturi pentru o sănătate de fier.....	12
Prietenia adevărată.....	15
Puiul de căprioară.....	16
Vechea bibliotecă.....	17
Perle de-ale elevilor.....	19
Menirea unui câine.....	21

Interviu...la final.....	23
Dragă Doamnă Învățătoare.....	25
Scriitor român.....	26
Instrument de orientare.....	27